

átvétel: 2017. 03. 03.

Fővárosi Ítéltábla
8.Pf.21.479/2016/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Karsai Dániel Ügyvédi Iroda (1056 Budapest, Nyáry Pál u. 10. V. emelet, ügyintéző: dr. Karsai Dániel András ügyvéd) által képviselt Böszörményi Jenő ([REDACTED]) felperesnek, [REDACTED] jogtanácsos által képviselt Magyar Nemzeti Bank (1054 Budapest, Szabadság tér 8-9.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. október 7. napján kelt, 27.P.22.397/2016/10. számú ítélete ellen az alperes 11. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla [REDACTED]
[REDACTED] az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (Százezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az [REDACTED] e-mail címre küldött elektronikus levélben 15 napon belül adja ki a felperesnek az alábbi közérdekű adatokat:

A Blue Robin Investments SCA, a Minerva Tőkealap-kezelő Zrt., valamint a Pannónia Nyugdíjpénztár tulajdonosi szerkezetére, felépítésére vonatkozó adatok az alábbi időpontok vonatkozásában:

- az MKB Bank értékesítéséről szóló pályázat nyerteséről szóló döntés napja,
- a nyertes konzorcium vételi ajánlata benyújtásának napja,
- az értékesítésről szóló szándéknyilatkozat, előszerződés és szerződés aláírásának napja.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 508.000 forint perköltséget.

Az ítélet tényállása szerint a Magyar Állam 2014. szeptember 29-én – 270 millió eurós feltöltést követően 55 millió euró vételárért – megvásárolta az MKB Bank valamennyi részvényét, mely ügylettel a Bank kizárólagos állami tulajdonba került. 2014. december 18. napján a Magyar Nemzeti Bank (MNB) szanalási feladatkörében eljárva elrendelte az MKB Zrt. szanalását. 2015. december 23-ai hatállyal a szanalási feladatkörében eljáró MNB az MKB Zrt. valamennyi részvényét az MSZVK Zrt.-re ruházta át. 2016. március 31. napján a szanalási feladatkörében eljáró MNB az MKB Zrt. részvényeinek értékesítéséről döntött úgy rendelkezve, hogy az MKB Zrt. részvényeinek tulajdonjogát az MSZVK Zrt.-től, mint átadótól összességében 37 milliárd forint vételárért a vevők megszerezhetik.

A felperes 2016. április 5. napján közérdekű adat megismerése iránti igénnyel fordult az alpereshez az MKB Bank Zrt. vevőinek, illetve vagyongazdálkodójának tulajdonosi szerkezetére, felépítésére az MKB Bank értékesítéséről szóló pályázat nyertesére vonatkozó döntés napjára, a nyertes konzorcium vételi ajánlata benyújtásának napjára, és az értékesítésről szóló szándéknyilatkozat, előszerződés és szerződés

aláírásának napjára vetített adatainak, mint közérdekű adatoknak a kiadásra végett. Kérelmét az Alaptörvény 38. cikk (4) bekezdésére alapította.

Az alperes a 2016. április 21-én kelt válaszelevelében az adatigénylés teljesítését megtagadta, mert álláspontja szerint az MKB Zrt. által kibocsátott részvények nem minősülnek nemzeti vagyonnak. Hivatkozott arra is, hogy az adatok megismerhetőségét az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 27. § (2) bekezdés g) pontjának felhatalmazása alapján – a közigazgatási eljárásra tekintettel – törvény korlátozza.

A felperes keresetében az adatkiadás iránti kérelmével azonos tartalommal kérte az alperest közérdekű adatok kiadására kötelezni.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Egyrészt arra hivatkozott, hogy az MKB Zrt. részvényei nem voltak állami tulajdonban, másrészt arra, hogy a kiadni kért adatok törvényi felhatalmazás alapján az alperes titoktartási kötelezettségének hatálya alatt állnak.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta. Határozatát Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bekezdésére, 28. cikkére, 38. cikk (1) bekezdésére, 39. cikk (2) bekezdésére, VI. cikk (2) bekezdésére, az R. cikkére, az Infotv. 3. § 5. pontjára, 27. § (2) bekezdés g) pontjára, a Pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló 2014. évi XXXVII. törvény (Szantv.) 2. § (1) bekezdésére, 3. § 57. pontjára, 34. § (1) bekezdés b) pontjára, 44. § (1) bekezdés a) pontjára, (2) bekezdésére, 46. § (1) bekezdés b) pontjára, 50. § (1) bekezdés c) pontjára, 51. §-ára, 104. § (1) és (2) bekezdésére, 115. § (1) bekezdés a) pontjára és (6) bekezdésére, 126. § (1) és (3) bekezdésére, 133. § (5) bekezdésére, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (MNB törvény) 4. § (8) bekezdésére, 150. § (1) bekezdésére, a Befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdéi szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bszt.) 118. § (1) bekezdésére és 120. § (1) bekezdés q) és t) pontjaira, a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (Ntv.) 1. § (2) bekezdés c) pontjára, továbbá az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.) 6/A. § (5) bekezdésére és 17. § (5) bekezdésére alapította.

Rögzítette, hogy a nemzeti vagyonra vonatkozó adatokat maga az Alaptörvény minősíti közérdekű adatnak, melynek érvényesítésére a felperes minden további feltétel nélkül jogosult. Mind a köztulajdonlás, mind a közfeladat-ellátás ténye alapját képezi annak, hogy a köztulajdont kezelő vagy a közfeladatot ellátó szerv által kezelt adatok közérdekű adatnak minősülnek, melynek következtében az így minősülő szervezet a törvényben meghatározott mentesülési okok hiányában azok kiadására köteles.

Megállapította, hogy az MSZVK Zrt. úgy vált az MKB Zrt. cégnyilvántartásba bejegyzett egyedüli részvényesévé, hogy a részvényekre vonatkozó tulajdonosi jogok gyakorlója törvényi rendelkezés alapján az MNB maradt, következésképpen a tulajdonjoghoz kötődő alapvető jogokat – úgymint rendelkezés, használat, hasznosítás joga – nem szerezte meg. Az alperes hatósági határozata – amellyel átruházta az MKB részvényeit az MSZVK Zrt.-re – ezért kötelemkeletkeztető, de tényleges tulajdonjogot nem keletkeztető ténynek minősül. Azzal tehát, hogy az MSZVK Zrt. lett az MKB Zrt. részvényese, a részvények köztulajdonban állása nem szűnt meg, mert ez tartalmilag, és nem a névleges tulajdonlás alapján megítélendő jogkérdés. Mindebből az is következik, hogy az MKB részvények az Ntv. 1. § (2) bekezdés c) pontjának hatálya alá tartozó, államot megillető vagyontárgynak minősülnek, és megtartották köztulajdoni jellegüket akkor is, amikor az MSZVK Zrt.-nek kerültek átadásra. Ez azt is jelenti, hogy a perben nincs jelentősége az MSZVK Zrt. tulajdoni állásának, így kizárólagos tulajdonosa - a szanalási alap - tulajdonlásának sem. Abból, hogy az MKB Bank részvényei az MSZVK Zrt. részére történő átadásuk ellenére köztulajdonban állók maradtak az következik, hogy a részvények 2016. március 31. napján történt értékesítése köztulajdont érintő ügyletnek minősül, ennek pedig egyenes

következménye, hogy az értékesítésre vonatkozó adatok közérdekűek, melynek kiadására az adatokat kezelő alperes köteles.

A Szantv. preambuluma egyértelműen deklarálja, hogy a szanalás közfeladat-ellátásnak minősül, míg az MNBtv. 4. § (8) bekezdése alapján az is megállapítható, hogy az MNB a szanalás - mint közfeladat - ellátására hivatott szerv, mely szanalási tevékenységét szanalási hatóságként közigazgatási eljárás keretében végzi. Mindebből az következik, hogy az MNB egyrészt mint a köztulajdonban álló MKB részvények tulajdonosi jogainak gyakorlója, másrészt pedig mint az MKB Zrt. szanalása, mint közfeladat végzésére hivatott szerv közérdekű adatot kezelő szervnek minősül, amelyek kiadására köteles.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak az alperesnek az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára, mint kimentési okra történő hivatkozását, mert álláspontja szerint az alperes által e körben felhívott jogszabályokon alapuló titokmegőrzési kötelezettség nem értelmezhető alapjog érvényesülése érdekében fennálló alperesi kötelezettségnek, ezért az nem korlátozhatja a közérdekű adat megismeréséhez való jogot, és elviekben sem merülhet fel alkalmazásának kényszerítő vagy elkerülhetetlen szükségessége. Nem osztotta az alperes álláspontját abban sem, hogy a banktitok és az értékpapírtitok egymással azonos megítélés alá eső jogintézmények lennének, ezért nem találta alkalmazhatónak az alperes által felhívott eseti döntést, amely banküzemi tevékenységhez kötődő banktitok kiadására irányuló adatkérés tekintetében született. Összességében arra következtetett, hogy az alperes jogszerűen nem tagadhatja meg a felperesi adatigénylés teljesítését, mert a tevékenységét szabályozó Szantv., Ntv. és MNBtv., mint külön jogszabályok csak általánosságban rendelkeznek az alperes azon kötelezettségéről, hogy az eljárása során birtokába jutott titkok megőrzésére köteles. Ez nem elégséges indok az adatigénylés megtagadására, mert annak csak az képezheti alapját, amennyiben az alperes tevékenységét szabályozó jogszabályok kifejezetten nevesítik, hogy az adat kinek, illetve mely szervnek adható ki, és csak ebben az esetben van elvi lehetőség az adatigénylés megtagadására.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adott. A pereszes alperest a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes és képviselője közötti szerződés alapján 400.000 forint + áfa mértékben megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére.

A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényállás-, okirat- és jogszabályellenesen állapította meg, hogy az MKB Bank Zrt. által kibocsátott részvények a felperes adatigénylése időpontjában az államot megillető társasági részesedések, illetve állami. vagyonba (nemzeti vagyonba) tartozó vagyontárgyak, amelynél fogva a kért adatok közérdekű adatnak minősülnek és azok kiadására köteles az alperes, melyek tekintetében a banktitok és értékpapírtitok megtartásának kötelezettsége nem köti. A valóságban az MKB részvényei tulajdonjogának hatósági határozattal az MSZVK Zrt.-re történő átruházására nem az MNB tulajdonosi jogok gyakorlására vonatkozó jogának fenntartásával került sor. A tulajdonosi joggyakorlásról a részvényeket átruházó hatósági határozat egyáltalán nem rendelkezik, a részvények feletti tulajdonosi joggyakorlást ugyanis az MNB nem a hatósági határozat, hanem a Szantv. 84. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt törvényi felhatalmazás alapján végzi. A szanalási hatóság nem válik a szanalás alá vont intézmény tulajdonosává, mindössze arra válik jogosulttá a Szantv. alapján, hogy mint közigazgatási hatóság gyakorolja a szanalás alatt álló intézmény feletti tulajdonosi jogosultságokat a mindenkori tulajdonosok nevében a közérdek és a közösség javára azon időszakban, amikor az intézmény szanalás alatt áll. A tulajdonjog sohasem az MNB-t, hanem a mindenkori tulajdonosokat illette. Az MKB szanalásában áthidaló intézmény, mint szanalási eszköz alkalmazására nem került sor, Magyarországon a szanalási törvényben meghatározott áthidaló intézmény nincs. Egyik peres fél sem állította a perben, hogy az MSZVK áthidaló intézmény lenne, így az elsőfokú bíróság a kereset és ellenkérelem korlátain túlerjeszkedett. A keresettel érintett MKB részvények adásvétele csak jóval a felperesi adatkérést és az arra adott választ követően, 2016.

június 29-én ment teljességbe, vagyis a tulajdonjog átszállása eddig a napig nem valósult meg. Ezen objektív okból nem keletkezhetett olyan információ, amelynek kiadását a felperes kérhette volna. Az már csak ráadás, hogy az MKB részvények 2015. december 23-a óta megszűntek állami tulajdonban állónak, illetve nemzeti vagyonba tartozónak lenni.

Az alperes a fellebbezésében hivatkozott továbbá az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdése szerinti mentesülési okra is, előadva, hogy a kiadni kért adatok a kérés időpontjában döntés előkészítését, illetve megalapozását szolgáló adatok voltak, ugyanis azok a keresetlevélben megjelölt alanyok MKB-ban való befolyásoló részesedés szerzésének engedélyezésére irányuló döntés előkészítését és megalapozását szolgálták.

Ismételten hivatkozott a titokvédelmi szabályokra alapított mentesülési okra. Hangsúlyozta, hogy a banktitok és az értékpapírtitok a magántitok része, és mint ilyen ugyanolyan alkotmányos védelem alatt áll, mint a közérdekű adat. Az MNB-t kötik a titoktartási szabályok, a Fővárosi Törvényszék tévesen értelmezte szűkítően az értékpapírtitok-megtartási kötelezettség személyi hatályát, és a jelen ügy tekintetében tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az értékpapírtitok megtartására az alperes ne lenne köteles.

Az alperes a fellebbezésében fenntartotta a korábbi hivatkozását az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára is, amely szerint közigazgatási hatósági eljárásra tekintettel nem köteles kiadni az adatokat.

A fellebbezés külön támadta az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét, annak eltúlzottságára hivatkozással.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés a per főtárgya tekintetében nem alapos, a perköltség vonatkozásában részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően állapította meg, érdemi döntését - nagyobb részt annak indokaira is kiterjedően - a Fővárosi Ítéletábra osztotta, a perköltség tekintetében a fellebbezés alapján azonban az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását látta indokoltnak.

A felperes keresetében az MKB Bank Zrt. vevőinek, illetve vagyonkezelőjének tulajdonosi szerkezetére, felépítésére az MKB Bank értékesítéséről szóló pályázat nyertesére vonatkozó döntés napjára, a nyertes konzorcium vételi ajánlata benyújtásának napjára, és az értékesítésről szóló szándéknyilatkozat, előszerződés és szerződés aláírásának napjára vetített adatainak, mint közérdekű adatoknak a kiadásra kérte az alperest kötelezni.

Ahogy arra helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezési ellenkérelmében, az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen foglalkozott a szanalási eljárás szabályozásának ismertetésével, ezen belül az áthidaló intézmény alkalmazásának kifejtésével, ez azonban pusztán azt a célt szolgálta, hogy bemutassa az alperes által az eljárás során gyakorolt meghatározó szerepet, illetve befolyást. A másodfokú bíróság a jogvita eldöntése során ezzel szemben azoknak a kérdéseknek tulajdonított jelentőséget, hogy az alperes közfeladatot lát-e el, a felperes által kiadni kért adatok közérdekű adatok-e, illetve hogy megállapítható-e olyan, az Infotv.-ben szabályozott kimentési ok, amelyre hivatkozással mentesülhet a közérdekű adatok kiadásának kötelezettsége alól.

Az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek (a továbbiakban együtt: közfeladatot ellátó szerv) lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot - az e törvényben meghatározott kivételekkel - erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse.

A másodfokú bíróság lényegében egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a nemzeti vagyonra vonatkozó valamennyi adat közérdekű jellege követlenül következik az Alaptörvényből is, azzal

azonban, hogy a megismerési igényt tartalommal az Infotv. tölti ki, a keresetet annak alapján kell elbírálni. Mindebből pedig az következik, hogy az alperesre az Infotv. információszabadságra vonatkozó rendelkezései alkalmazandóak, amelyek az Alaptörvény elsőfokú bíróság által is helyesen idézett rendelkezéseit – különösen annak 39. cikk (1) és (2) bekezdését – töltik ki tartalommal.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes által végzett szanálási tevékenység a Szantv. preambuluma szerint közfeladat-ellátásnak minősül, amelynek ellátására az MNBtv. 4. § (8) bekezdése alapján az alperes köteles szanálási hatóságként közigazgatási eljárás keretében. Mindebből megalapozottan következtetett arra, hogy az alperes mint közfeladat végzésére hivatott szerv közérdekű adatot kezel, a kért adatok az alperes – szanálási – tevékenységével összefüggésben keletkeztek, ezért azok kiadására köteles. Abban is osztható volt az álláspontja, hogy a perbeli jogkérdés annak megítélése volt, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB közfeladatot ellátó és ennek következtében közérdekű adat kiadására köteles szervnek minősül-e, és nem az MSZVK Zrt., vagy tulajdonosa - a szanálási alap - ebbéli jogállása, következésképpen azon alperesi okfejtésnek, mely szerint utóbbi szervezetek nem minősülnek közfeladatot ellátó szervezeteknek, a perben relevanciája nem volt.

Az alperes tehát közfeladatot ellátó szervként az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján köteles a nem vitásan kezelésében lévő, az Infotv. 3. § 5. pontja körébe tartozó, a felperes által igényelt közérdekű adatokat kiadni, azonban az Infotv. 27. §-ának (3) bekezdése alapján – üzleti titokra hivatkozással - mentesülhet a közérdekű adat kiadásának kötelezettsége alól. Arra helytállóan hivatkozott az alperes a fellebbezésében, hogy a banktitok és az értékpapírtitok az üzleti titok egyik formája. A közpénzekkel összefüggő adatok nyilvánosságát fő szabály szerint az üzleti titokra való hivatkozás nem korlátozhatja, de az üzleti titokhoz és az információszabadsághoz fűződő alapjogok összeütközése esetén a nyilvánosságra hozatal aránytalan sérelmet okozó jellegének vizsgálata során annak mérlegelésére van szükség, hogy melyik alapjog védelme az indokoltabb. Az üzleti titokra, mint kimentési okra valamennyi közérdekű adat kiadása esetében lehet hivatkozni, ez azonban csak az üzleti tevékenység aránytalan sérelme esetében lehet sikeres, amelyhez bizonyítandó az érdeksérelem aránytalan súlya. A jövőben esetlegesen bekövetkező sérelem bizonyítása objektíve lehetetlen, mert az csak az esetben következne be, amennyiben a kért adatok kiadása megtörténik. Az aránytalan érdeksérelem jövőbeli bekövetkeztének bizonyítása helyett ezért annak kellő valószínűsítése az erre hivatkozó peres fél feladata, ennek keretében azonban olyan konkrét tényállításokat kell tennie, amelyek tényleges – bár elméleti szintű – vizsgálatára sor kerülhet. Az alperes ilyen konkrét tényállításokat sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban nem tett, mindössze általánosságban hivatkozott arra, hogy őt kötik a titoktartási szabályok, azt azonban nem jelölte meg, hogy a kért adatok mely részét tekinti üzleti titoknak. Erre tekintettel megalapozottan került sor az elsőfokú bíróság által e kimentési hivatkozás elutasítására.

Helytállóan utalt arra az alperes a fellebbezésében, hogy az adatigénylési perben amennyiben a döntés az eljárás során megszületett, akkor az adatkezelő az Infotv. 27. §-ának (6) bekezdése alapján újabb indokokkal hivatkozhat a nyilvánosság korlátozás lehetőségére. Ez azt jelenti, hogy a megváltozott helyzetben az adatkezelő bizonyíthatja az adatkiadási kérelem megtagadásának jogszerűségét anélkül, hogy újabb adatigénylésre lenne szükség. Mindezek következtében az alperes (5) bekezdésre történő hivatkozása ellenére a (6) bekezdés feltételei fennálltnak vizsgálatára is sor kerülhet. Az alperes azonban részletes nyilatkozatot nem tett sem az (5), sem a (6) bekezdés körében, pusztán arra hivatkozott, hogy a kiadni kért adatok döntés előkészítését, illetve megalapozását szolgáló adatok voltak, a további törvényi tényállási elemekre vonatkozóan azonban előadást nem tett. Ezért nem mulasztott az elsőfokú bíróság, amikor nem folytatott le vizsgálatot az elsőfokú eljárásban is hivatkozott, az Infotv. 27. §-ának (5) bekezdésében szereplő megtagadási ok tekintetében, és a másodfokú bíróság sem látott lehetőséget a (6) bekezdés szerinti mentesülési ok vizsgálatára erre irányuló konkrét előadás hiányában.

Hasonló okból nem foghatott helyt az alperes Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára történő hivatkozása sem, mert egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes által e körben felhívott

jogszabályokon alapuló titokmegőrzési kötelezettség nem értelmezhető alapjog érvényesülése érdekében fennálló alperesi kötelezettségnek, mivel az alperes tevékenységét szabályozó Szantv., Ntv. és MNBtv., mint külön jogszabályok csak általánosságban rendelkeznek az alperes azon kötelezettségéről, hogy az eljárása során birtokába jutott titkok megőrzésére köteles, ez azonban az adatkiadással bekövetkező konkrét sérelem megjelölése hiányában nem elégséges indok az adatigénylés megtagadására.

Az elsőfokú ítélet helyes indokait a másodfokú bíróság kiegészíti az Alaptörvény felperes által következetesen hivatkozott 38. cikk (4) bekezdésével, amely szerint nemzeti vagyon átruházására vagy hasznosítására vonatkozó szerződés csak olyan szervezettel köthető, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése, valamint az átruházott vagy hasznosításra átengedett nemzeti vagyon kezelésére vonatkozó tevékenysége átlátható. Ahogy azt az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, az MKB részvények az ismertett szanalási folyamat során megtartották köztulajdoni jellegüket akkor is, amikor az MSZVK Zrt.-nek kerültek átadásra, ezért azok az Ntv. 1. § (2) bekezdés c) pontjának hatálya alá tartozó, államot megillető vagyontárgynak minősülnek, tehát a felperes kérelme ez okból is alapos.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest a kért adatok kiadására, mely adatkiadás megtagadásának sem formai, sem tartalmi indoklását nem látta a másodfokú bíróság sem.

A per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. §-ának (1) bekezdés o) pontja szerint illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2017. március 9.

Dr. Lesenyey Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

